

נאמנות מומר באיסורין

1. תלמוד בבלי מסכת חולין דף ד עמוד א

גופא, אמר רבא: ישראל מומר אוכל נבילות לתיאבון, בודק סכין ונותן לו, ומותר לאכול משחיטתו. מאי טעמא? כיון דאיכא התירא ואיסורא, לא שביק התירא ואכיל איסורא. אי הכי, כי לא בדק נמי! מיטרח לא טרח. . . .

2. תלמוד בבלי מסכת חולין דף ד עמוד ב

גופא, אמר רב ענן אמר שמואל: ישראל מומר לעבודת כוכבים - מותר לאכול משחיטתו. . . .

3. תלמוד בבלי מסכת חולין דף ה עמוד א

. . . אלא לאו הכי קאמר: חוץ מן המומר לנסך את היין ולחלל שבתות בפרהסיא, אלמא מומר לעבודת כוכבים הוה מומר לכל התורה כולה, ותיובתא דרב ענן! תיובתא.

4. רש"י מסכת חולין דף ה עמוד א

אלא לאו ה"ק - מקבלין קרבנות מפושעי ישראל במומר לדבר אחד חוץ מן המומר לנסך את היין ולחלל שבתות דהני חמירי אלמא מומר לעבודת כוכבים כמומר לכל התורה כולה דמי, האי תנא חמירא ליה שבת כעבודת כוכבים דהעובד עבודת כוכבים כופר בהקב"ה והמחלל שבת כופר במעשיו ומעיד שקר שלא שבת הקדוש ברוך הוא במעשה בראשית.

5. שולחן ערוך יורה דעה הלכות מאכלי עובדי כוכבים סימן קיט

סעיף ז

טו] מי שהוא מפורסם באחד מעבירות שבתורה, טו טז] חוץ מעבודת כוכבים וחלול שבת בפרהסיא, טז יז] או שאינו מאמין בדברי רבותינו ז"ל, יז נאמן בשאר איסורים. יח יח] ובשל אחרים נאמן, אפילו על אותו דבר, לומר מותר הוא. הגה: יט יט] <ט> מי שהוא חשוד בדבר דלא משמע לאינשי שהוא עבירה, לא מקרי חשוד (רשב"א סימן ס"ד), כ] מיהו לאותו דבר אינו נאמן. כא] מי שנוהג באיזה דבר איסור מכה שסובר שדינא הוא הכי, או מכה חומרא שהחמיר על עצמו, מותר לאכול עם אחרים שנוהגין בו היתר, כ דודאי (א) לא יאכילוהו דבר שהוא נוהג בו איסור (הגהות מרדכי פ"ק דיבמות ובנימין זאב שי"ב ור' ירוחם סוף נתיב ג' בשם הרמ"ה).

פתחי תשובה יורה דעה סימן קיג

(א) שהוא חי - עבה"ט של מהרי"ט ז"ל שכתב דעיקר הגזירה היתה משום חתנות כו' וע' בס' תפארת למשה שכתב דלפי טעם זה שרי בישול של מומר דמשום חתנות ליכא (עיין לעיל ר"ס קי"ב מ"ש שם) אלא שהיה עוד טעם מבואר בב"י דשמא יאכילנו דברים אסורים ולפ"ז גם בישול של מומר אסור דהוי ככופר לכל התורה כולה ושמא יאכילנו דברים האסורים ע"ש ולפ"ז ה"ה מומר לחלל שבת בפרהסיא או לכל התורה כולה חוץ משתים אלו דדינו כעובד כוכבים כדלעיל סי' ב' ס"ה ולקמן סי' קי"ט גם כן בישולו אסור: